

HỌC TẬP THẦN ÁI THỂ NHÂN -Tập 11

Lão Pháp sư Tịnh Không chủ giảng đăng ngày 20/10/2018 tại UNESCO Tịnh Không chi hữu xã Liên Hiệp Quốc (Association of Master Chin Kung's Friends at UNESCO).

Kính thưa chư vị pháp sư chư vị đồng học!

Mời ngồi!

Xin xem quyển sách nhỏ “Thần ái thể nhân” trang thứ 46. Lần trước đã giảng đến đây. Trong trang thứ 46 có nói đến một câu kinh văn rất quan trọng. Bây giờ chúng ta ôn lại. Câu này nói “Không một chúng sanh nào mà không đầy đủ trí tuệ của Như Lai, chỉ vì vọng tưởng điên đảo chấp trước mà không thể chứng đắc”.

Những lời Phật nói với chúng ta đều là sự thật chân tướng, vì chúng ta bị mê nên chẳng biết gì cả, Phật Bồ Tát là bậc đại giác ngộ nên hiểu biết mọi thứ nên được xưng là nhất thiết trí hay tự nhiên trí, nghĩa là không cần phải học tự nhiên sẵn có. Vì sao vậy? Vì trong tự tánh vốn là như vậy. Chúng ta gọi đó là tự giác, nói cách khác đó cũng là chân tâm. Trong chân tâm có đầy đủ trí tuệ như nhất thiết trí, tự nhiên trí, vô ngại trí. Các loại trí tuệ không bị chướng ngại, không thiếu một thứ nào. Vì sao bây giờ không còn nữa hoàn toàn bị mất đi, mất một cách sạch giáo, nguyên nhân gì? Phật đã nói rõ cho chúng ta. Do vọng tưởng phân biệt chấp trước, nó chướng ngại rồi, nếu như chúng ta có thể buông bỏ những thứ phiền não chướng ngại này thì trí tuệ bát nhã trong tự tánh của chúng ta, không khác gì so với chư Phật Như Lai, không khác gì với Bồ Tát Quan Âm Thế Chí.

Chúng ta học Phật đã mấy mươi năm rồi, chẳng những vậy đã đời trước nữa, đời trước nữa, từ quá khứ vô thủy, đời đời kiếp kiếp đều đã học Phật, việc vắng sanh Thế Giới Cực Lạc vẫn chưa nắm bắt được. Nguyên nhân gì do sáu căn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần bên ngoài liền khởi tâm động niệm vậy là sai rồi. Mắt nhìn hình sắc tai nghe âm thanh mũi ngửi mùi, lưỡi nếm vị. Xúc giác của thân thể, sáu căn này tiếp xúc với sáu trần liền khởi tâm động niệm. Đây là cách nói chung cho sáu căn, nếu phân chia ra để nói khi mắt nhìn thấy hình sắc nó khởi tâm động niệm, lúc lỗ tai nghe âm thanh nó cũng khởi tâm động niệm. Tóm lại một khi khởi tâm động niệm là bị mê rồi, Phật Bồ Tát cao minh hơn chúng ta ở chỗ nào? Ở chỗ khi các ngài mắt nhìn thấy hình sắc, nhìn thấy rất rõ ràng rất minh bạch không hề khởi tâm động niệm, tai nghe âm thanh mũi ngửi mùi đều

như vậy, đều có thể không khởi tâm không động niệm, không phân biệt, không chấp trước. Do đó nhất thiết trí của các ngài được hiện ra. Vậy nhất thiết trí từ đâu có? Trong tự tánh vốn sẵn đầy đủ, không có gì lạ tất cả chư Phật Như Lai vốn có đầy đủ, tất cả Bồ Tát Ma Ha Tát cũng có đầy đủ, mỗi người chúng ta đều cũng đầy đủ. Bạn phải tin điều này, nếu bạn không tin xem như việc học Phật của bạn là uống phí.

Tin rồi thì sao? Chúng ta vẫn khởi tâm động niệm, việc khởi tâm động niệm đã thành thói quen, nó không phải chỉ đời này, trong đời quá khứ đã trưởng dưỡng thành thói quen. Đời đời kiếp kiếp vô lượng kiếp đến nay loại vọng tưởng tạp niệm này đã thâm căn cố đế rồi và đẩy chúng ta xuống làm chúng sanh trong lục đạo. Nếu được làm người hoặc sanh cõi trời thì tốt hơn một chút, vẫn còn một ít thiện nghiệp, bốn cõi còn lại thuộc về ác đạo. Thông thường chúng ta gọi tam ác đạo, cõi A Tu La tôi cũng cộng thêm nó vào ác đạo. Thời gian lâu dần không quay đầu trở lại được vì không có phước báu. Thế nào là không có phước báu? Là không có cơ hội tiếp xúc với Phật pháp. Người có cơ hội tiếp xúc được Phật pháp là người nhờ họ có phước báu to lớn. Ngày nay chúng ta được thân người sống ở trên thế gian, đây là điều đáng quý. Khi một người tiếp xúc được với Phật pháp họ chịu tin tưởng, không hoài nghi, rất tôn trọng, lại có khả năng lý giải, điều này rất đáng quý, kế tiếp họ chịu tu. Trong việc tu hành điểm trọng yếu nhất là gì? BUÔNG XẢ; Về phần giải môn vẫn quan trọng nhất là NHÌN THẤU.

Trong Tịnh tông nhiều đời không ít những vị đại đức xuất gia, tại gia, phần chánh tu là tịnh độ ngũ kinh nhất luận, riêng phần trợ tu có rất nhiều người dùng Kinh Kim Cang hoặc Tâm Kinh. Kinh văn không nhiều lắm nên rất thích hợp cho người sơ học. Chẳng những vậy người tu lâu năm cũng rất thích hợp. Kinh này dạy chúng ta điều gì? Dạy chúng ta nhìn thấu buông xả, nhìn thấu là nói với chúng ta tất cả hình tướng đều không có thật. Tất cả pháp hữu vi như mộng huyễn như bọt bóng, đây là sự thật không hư dối. Cách nói này rất tương đồng với cách nói với khoa học gia, vốn nó là giả, là hư vọng thì không nên vì nó mà khởi tâm động niệm.

Tóm lại trong quá khứ bạn đã sai lầm ở chỗ nào, sai ở chỗ sáu căn tiếp xúc với sáu trần, bên ngoài vừa tiếp xúc đã khởi tâm động niệm. Đây mới là chỗ phiền phức, nếu bạn hỏi nguyên nhân gì tôi có thể thưa thật với bạn. Do tập khí từ vô thủy kiếp đến nay tạo nên. Bây giờ phải làm sao? Bây giờ đời này đã gặp Phật pháp rồi, đã hiểu rõ sáng tỏ rồi thì phải có công phu, công phu sâu hay cạn, công phu lớn hay nhỏ, hoàn toàn xem bạn có thể nhìn thấy bao nhiêu, buông xả

được bao nhiêu. Đây gọi là công phu thật. Nếu triệt để buông xả thì có thể vãng sanh, đến khi lâm chung một câu Phật hiệu, cầu A Di Đà Phật đến đón nương nhờ y đức của Như Lai tiếp dẫn vãng sanh Thế Giới Cực Lạc. Những người như vậy rất nhiều, không ít. Trong đời này của tôi đã từng thấy mười mấy người. Tôi rất cảm ơn họ đã đến làm gương cho tôi xem, biểu diễn ở trước mặt tôi, khiến tôi tin sâu không một chút nghi ngờ, chúng tôi rất cảm tạ ân đức của họ. Do đó, đoạn Kinh Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm này chúng ta phải luôn luôn ghi nhớ trong tâm, từng câu đều là lời nói thật như câu “Không một chúng sanh nào mà không đầy đủ trí tuệ của Như Lai”. Xin ghi nhớ ở đây không hề nói không một người nào mà không đầy đủ trí tuệ của Như Lai mà nói chúng sanh. Hai chữ chúng sanh bao gồm tất cả sinh vật, vậy súc sanh có phải là chúng sanh không? Thưa phải ngoài vùng hoang dã những con sâu bọ trên cây dưới cỏ có phải là chúng sanh không? Là chúng sanh. Nó cũng có đầy đủ trí tuệ của Như Lai hay sao? Đúng vậy. Bạn không nên khinh thường nó, cho nên phải ái hộ chúng sanh. Biết đâu chúng nó thành Phật trước chúng ta. Điều này khó nói lắm trong cõi súc sanh có Phật Bồ Tát không? Thưa có. Nên dùng thân gì để độ Phật Bồ Tát liền hiện thân đó. Cho nên Phật Bồ Tát hiện thân ngựa quý, hiện súc sanh hoặc hiện thân những con súc vật to lớn như hiện thân trâu, thân ngựa hoặc những con vật nhỏ như muỗi kiến. Ngày nay chúng ta gọi chung là sinh vật, hai chữ chúng sanh theo danh từ hiện nay gọi là sinh vật, toàn bộ đều có đầy đủ trí tuệ của Như Lai, chúng ta nên xem chúng là gì? Xem chúng đó là Như Lai, là Phật Bồ Tát, không thể khinh thường kinh mạn để nuôi dưỡng tâm thái khiêm hạ lễ nhượng của chúng ta.

Đối với những con muỗi con kiến đều cung kính thì đúng là đối với tất cả chúng sanh, đối với nhân loại, cũng là đối với thần thánh của tất cả tôn giáo có như vậy tâm chân thành cung kính mới có thể sinh ra. Nếu không rất khó mà sinh tâm cung kính đối với chúng sanh. Đối với con người còn không dễ sinh ra huống hồ đối với mọi loài sinh vật, chẳng hề dễ chúng vào trong mắt. Đây chính là lỗi lầm của chúng ta vì sao lại trở thành như thế? Xin ghi nhớ do bởi những hư vọng điên đảo của vọng tưởng phân biệt chấp trước của chúng ta nên không thể chứng đắc. Câu này nên học thuộc lòng. Buổi sáng thức giấc đọc vài lần, buổi tối trước khi ngủ đọc vài lần để tự nhắc nhở hôm nay mình có vọng tưởng không, có phân biệt chấp trước không. Nếu có phải mau mau trừ bỏ, nếu không có thì tốt lắm, rất đáng quý, tiếp tục tinh tấn, tự làm còn phải tự độ, nhờ vả người khác là không được phải tự nhờ ở chính mình. Mọi thời mọi nơi phải đem những hư vọng điên đảo của vọng tưởng phân biệt, chấp trước hoàn toàn buông bỏ.

Chúng ta hãy đọc đoạn văn dưới đây sẽ hiểu: Khi chúng sanh đem những phiền não của vọng tưởng của mình buông xả một cách triệt để họ sẽ đạt được thọ dụng chân thật của trí tuệ viên mãn, mà loại trí tuệ viên mãn vốn sẵn có của chúng sanh này vốn đó là loại trí tuệ vô ngại thông đạt một cách triệt để đối với vạn pháp của vũ trụ. Loại trí tuệ vô ngại này hiện ra, thực tế đây cũng là chân tâm vốn có của tất cả chúng sanh, chẳng phải từ bên ngoài. Nó là loại trí tuệ chân thật của tự tánh, còn gọi là tự nhiên trí. Loại trí tuệ này chính là trí tuệ đại giác của Như Lai. Trong mọi thứ trí tuệ này, bậc giác giả có thể nhận thức một cách rõ ràng về chân tâm của mình. Nó vốn tự thanh tịnh vô nhiễm. Loại trí tuệ này vốn tự thanh tịnh vô nhiễm. Như đoạn trên nói về nhất thiết trí.

Ba loại trí tuệ này đều thành tựu cả: Nhất thiết trí, Vô ngại trí, Tự nhiên trí chúng ta đều vốn có, không hề bị đánh mất, chẳng qua bị khởi tâm động niệm, vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nó chướng ngại. Làm sao đây? Phải tu hành. Hành là hành vi. Khởi tâm động niệm, lời nói hành vi tạo tác gọi là hành. Khi hành vi bị sai lầm tạo ra vấn đề thì phải tu sửa nó trở lại gọi là tu hành. Dừng những gì để tu? BUÔNG XẢ, NHÌN THẤU.

Nhìn thấu là hiểu rõ lý lẽ, trí tuệ sẽ hiện ra. Khi trí tuệ hiện ra vẫn chưa đủ cần phải triệt để buông xả. Buông xả là tu hành trên mặt sự, thật sự tu hành chỉ hai câu nói đơn giản, đó là “Nhìn cho thấu, buông cho trót”. Hai câu nói này là lúc tôi hai mươi sáu tuổi do Đại sư Chương Gia dạy cho tôi. Việc nhìn thấu của tôi là do từ nơi Tiên sinh Phương Đông Mỹ, còn buông xả là do từ nơi Đại sư Chương Gia đã giúp tôi có được một ít tác dụng. Trong sáu mươi năm qua tôi giảng kinh, giáo học, tiếp xúc với nhiều bạn bè trong các tầng lớp, các giai cấp ở xã hội. Trong lúc qua lại với họ, những lời mà tôi nói đến, những câu hỏi mà họ đặt ra, tôi đều có thể giải đáp. Nói thật tôi không được đi học nhiều lắm thế mà vẫn có thể giải đáp, không bị trả lời sai sót. Đây là gì? Là do Nhất thiết trí, tự nhiên trí, vô ngại trí đã hiện ra.

Hôm nay thời gian đã hết chúng ta học tập đến đây.